یک سواره (یا کسی که به تنهایی سفر می کند)، یک شیطان می باشد و دو سواره، دو شیطان هستند و سه سواره، یک کاروان به شمار می آیند.

از عبد الله بن عمرو بن عاص رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «الرَّاكِبُ شَيْطَانٌ، وَالرَّاكِبَانِ شَيْطَانَانِ، وَالثَّلَاثَةُ رَكْبٌ»: «یک سواره (یا کسی که به تنهایی سفر می کند)، یک شیطان می باشد و دو سواره، دو شیطان هستند و سه سواره، یک کاروان به شمار می آیند».

[حسن است] [به روایت ترمذی - به روایت ابوداوود - به روایت احمد - به روایت مالک]

حدیث مذکور از سفر کردن به تنهایی و همچنین سفر کردن دو نفری نهی می کند؛ و مصداق آن سفر از مناطقی است که رفت و آمدی در آنها نیست و کسی از آنها نمی گذرد؛ و در مقابل به سفر کردن جمعی تشویق می کند؛ خطرات سفر کردن به تنهایی آشکار است؛ کسی که سفر می کند باید کسانی به همراه او باشند که در وقت نیاز یا حتی مردن وی به یاری او بشتابند و در تنهایی دچار فریب و نیرنگ شیطان نشود. اما اینکه از سفر کردن دو نفره نهی شده، دلیلش این است که چه بسا یکی از آنها دچار مشکل شود و دیگری تنها بماند. اما در زمان ما که سفر به سرعت با ماشین و قطار و هواپیما و کشتی به همراه جمعی از مسافران انجام می شود، سفر به تنهایی و اینکه یک سواره شیطان است مصداق نمی یابد؛ چون مسافران در کنار هم یک قافله را تشکیل می دهند. مانند سفر کردن از مکه به ریاض یا مکه به جده؛ اما سفر از مناطق و جاده های متروکه که مسافران در رفت و آمد نیستند، از مصادیق این حدیث می باشد.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/5938